

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010339
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010339.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaných: 1/ U. U., A.. XX.X.XXXX Q. P., 2/ D. O.Y., A.. XX.X.XXXX Q. S., stíhaných pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 25.2.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1) U. U., A.. XX.XX.XXXX Q. P., trvalé bydlisko W. F. W., T.. U. XXX/XX, na slobode,

2) D. O., A.. XX.XX.XXXX Q. S., trvalé bydlisko A. P. A. Q., S. J. XXXX/XX, na slobode,

s ú v i n n í, ž e

obaja obžalovaní v presne nezistenom čase v nočných hodinách presne nezisteného dňa mesiaca apríl 2019, najneskôr dňa 16.04.2019, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v Brezovej pod Bradlom vnikli na pozemok parcely registra „E“ s parcelným číslom XXXX tak, že s použitím kombinovaných klieští prestrihli asi 150 cm Vysoké drôtené oplotenie záhrady, následne cez prestrihnuté oplotenie spoločne vošli na predmetný pozemok a kliešťami prestrihli visiaci zámok, ktorým bola uzamknutá plechová chatka slúžiaca na úschovu pracovného náradia, pričom z predmetnej chatky odcudzili motorovú pílu značky Kraft KW 5200 oranžovo-bielej farby v hodnote 50 Eur, motorovú pílu značky Poulan 2800 čierno-zelenej farby v hodnote 50 Eur, elektrický hoblík značky Parkside PEH30 C3 zelenej farby v hodnote 30 Eur, 3 hliníkové disky na osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia s rozmerom R 15 s nasadenými zimnými pneumatikami značky Matador 195/65 R15 v hodnote 90 Eur a 1 samostatný hliníkový disk na osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia v hodnote 20 Eur a s uvedenými vecami odišli, čím poškodeným L. C. a Y. C. spôsobili škodu v celkovej výške 240 Eur,

t e d a

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním,

č í m s p á č a l i

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019.

Z a t o s a o d s u d z u j ú:

Obžalovaný U. U.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Obžalovaný D. O.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 5 Trestného zákona per analogiam obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený L. C., A.. X.XX.XXXX Y. F. Y. C., A.. XX.X.XXXX, obaja trvale bytom M. H. XXX/XX, W. F. W. odkazujú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 3.9.2019 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 353/19/3304-7 zo dňa 2.9.2019 na obžalovaných U. U., A.. XX.X.XXXX Q. P., D. O., A.. XX.X.XXXX Q. S., stíhaných pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal dňa 11.9.2019 trestný rozkaz, proti ktorému podal prokurátor ako aj obžalovaný O. odpor. Z toho dôvodu súd nariadil termín hlavného pojednávania.

Obidvaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.2.2020 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovaným kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaní odpovedali :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď všetkých obžalovaných: áno.

Nakoľko obžalovaní odpovedali na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich priznania viny, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaných uznal za vinných prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019 spolupáchateľstvom podľa

§ 20 Trestného zákona, pretože obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 25.2.2020 vykonal dokazovanie iba oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 Trestného poriadku a to tak ako je uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania a vyhlásil rozsudok.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného U. vyplýva, že bol trikrát v minulosti odsúdený za spáchanie trestného činu, pričom sa na neho hľadí ako na netrestaného.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného O.Y. vyplýva, že bol doposiaľ 5 krát odsúdený za spáchanie trestného činu a jedenkrát má podmienene zastavené trestné stíhanie. V prípade troch odsúdení sa na neho hľadí ako na netrestaného, nezahladené má dve odsúdenia a to pre majetkovú trestnú činnosť § 219 Trestného zákona (Neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty) a to trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/21/2015 zo dňa 18.2.2015, kde mu bol uložený trest povinnej práce 150 hodín, ktorý nevykonal a bol mu nariadený náhradný trest odňatia slobody 66 dní v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Prepustený bol 19.11.2017. Ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/149/2016 zo dňa 21.11.2016, právoplatným dňa 31.3.2017 na 28 mesiacov trestu odňatia slobody s podmienčným odkladom a skúšobnou dobou 30 mesiacov do 1.10.2019. Uvedené odsúdenie vyplýva aj z oboznámeného trestného rozkazu, ktorý je súčasťou spisu. Celkovo bol obžalovaný odsúdený za trestný čin 4 krát za majetkovú trestnú činnosť a raz pre držanie drog v množstve pre vlastnú potrebu.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný U. spáchal 6 priestupkov a obžalovaný O. 2 priestupky, jeden dopravný v roku 2015 a druhý dňa 13.12.2019 proti majetku, keď sa dopustil krádeže alkoholu v hodnote 157,84 €.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný U. je v súčasnosti zamestnaný v spoločnosti Eco Bags, s.r.o., obžalovaný O. nie je zamestnaný, naposledy bol zamestnaný v novembri 2017 v ÚVTOS, na slobode pracoval naposledy v spoločnosti LUTO Automotive s.r.o. 1 deň. Od roku 2014 mal viacero iba veľmi krátkych pracovných pomerov v rôznych spoločnostiach s väčšími pracovnými prestávkami.

Z oboznámených zápisníc o vydaní veci OO PZ Brezová pod Bradlom zo dňa 5.6.2019 vyplýva, že obžalovaní vydali dobrovoľne odcudzené veci, ktoré sú uvedené v skutkovej vete obžaloby. Z potvrdenia zo dňa 21.6.2019 vyplýva, že odcudzené veci boli vrátené poškodenému L. C..

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchateľ bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona súd zaradí páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona pri zaradení páchateľa do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia nie je súd viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3 ani vtedy, ak schvaľuje dohodu o uznaní viny a prijatí trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b).

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchateľa, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchateľa výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

(2)Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchateľa za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchateľom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukládanie trestu súd pri prihladnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovaným U. ako aj O. ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 6 mesiacov s tým, že obžalovanému U. s podmiennečným odkladom výkonu trestu a určením skúšobnej dva roky a obžalovanému O. nepodmiennečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaných zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaní priznali a svoj čin úprimne oľutovali a ďalej aj podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to jednak súdu, keďže obžalovaní svojimi vyhláseniami o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenili súd od dokazovania ich viny, ktorou skutočnosťou napomáhali súdu pri objasňovaní trestnej činnosti a prispeli k hospodárnosti konania, pričom priznávali sa od začiatku prípravného konania a aj vrátili odcudzené veci. U obžalovaného U. nezistil súd žiadnu priťažujúcu okolnosť, pretože predchádzajúce odsúdenia má zahladené, u obžalovaného O. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Súd bol toho názoru, že na predchádzajúce nezahladené (neosvedčené) odsúdenia je potrebné prihliadať z dôvodu, že sa jednalo o druhovo rovnakú majetkovú trestnú činnosť.

Súd sa pri konečných úvahách o ukladaní trestu a jeho výmere riadil základnými zásadami pre ukládanie trestu a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, postoj k spáchanej trestnej činnosti a dospel k záveru, že u všetkých obžalovaných je zákonným, primeraným ale aj spravodlivým trestom trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby 6 mesiacov. S poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, obžalovanému U. súd výkon trestu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu, pričom súd prihliadol k tomu, že sa na neho hľadí ako na netrestaného, je riadne zamestnaný, vrátil odcudzené veci, priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento oľutoval.

Pokiaľ ide o obžalovaného O., súd bol toho názoru, že nie sú splnené podmienky na podmiennečný odklad výkonu trestu, resp. zákon v jeho prípade aj vylučuje podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody. Stíhaného skutku sa totiž dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu v konaní 1T/149/2016, ktorá skúšobná doba plynula do 1.10.2019. Ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona výslovne vylučuje možnosť podmiennečného odkladu výkonu trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ak sa páchatel' dopustí spáchania úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Súd pritom zvažoval potenciálne aj ukládanie alternatívneho trestu, vzhľadom na to, že sa jedná o prečin, dospel však k záveru, že jeho uloženie je buď nemožné vzhľadom

na potrebu splnenia zákonných podmienok pokiaľ ide o peňažný trest, keďže obžalovaný dlhodobo nikde nepracuje, nemožno predpokladať, že by mal finančné prostriedky na jeho zaplatenie, tiež uloženie povinnej práce nie je vhodné, nakoľko už v minulosti tento alternatívny trest sa minul účinku, kedy obžalovaný trest povinnej práce nevykonával a bol mu nariadený výkon nepodmienečného trestu. Aj napriek existencii skúmania možnosti ukladania týchto trestov súd však zastáva názor, že vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho viaceré odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť v minulosti ako aj to, že nepracuje a dokonca aj toto posledné stíhanie sa minulo u neho účinku polepšenia, keďže sa v decembri 2019 opätovne dopustil protiprávneho konania majetkového charakteru, krádeže alkoholu v obchode v hodnote 157 €. Na základe uvedených skutočností je u neho podľa názoru súdu plne odôvodnené uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Pri konečnej úvahe o výške trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov súd prihliadol aj na priznanie sa k tejto trestnej činnosti, dobrovoľné vydanie odcudzených vecí ako aj k tomu, že vo veci sp. zn. 1T/149/2016 prichádza do úvahy premena trestu vo výmere 28 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1 písm. a), ods. 5 Trestného zákona per analogiam súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia ako by tomu bolo pri dohode o vine a treste (ktoré ustanovenie možno použiť obdobne ako pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu pri vyhlásení viny na hlavnom pojednávaní). Súd si je vedomý, že v zásade prichádzalo do úvahy zaradenie obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, avšak súd zvažil nasledovné skutočnosti, ktoré podľa názoru súdu sú významné a svedčia v prospech dostatočnej nápravy obžalovaného aj v ústave s minimálnym stupňom stráženia. V prvom rade je to dĺžka doposiaľ jediného vykonávaného trestu odňatia slobody a to iba 66 dní a tiež dĺžka trestu, výkon ktorého je u obžalovaného vysoko pravdepodobný (6mesiacov + premena 28 mesiacov). Tiež súd v rámci rozhodovania týmto zaradením obžalovanému zohľadnil jeho postoj k trestnej činnosti, priznanie, oľutovanie, dobrovoľné vrátenie vecí a urobenie vyhlásenia o vine tak ako by to mohol urobiť aj prokurátor pri dohode o vine a treste, kedy by nebol viazaný (rovnako ako súd) ustanoveniami § 48 ods. 2, 3 Trestného zákona.

Takto uložené tresty podľa názoru súdu naplňajú účel trestu, plnia funkciu ochrany spoločnosti a plnia funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody, hoci poškodení si náhradu škody uplatnili (za ich spoločné veci uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku) prostredníctvom L. C., bolo preukázané, že veci boli vrátené, pričom už následne neprebehol ich výsluch, v ktorom by sa ku škode opätovne vyjadrovali, čím ostal do súdneho konania ich nárok uplatnený, z toho dôvodu ich súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Pokiaľ ide o drobnú škodu na zámku, nie je vôbec zrejmé, či škoda bola uplatnená, keďže poškodený uviedol k nemu, že tento nie je drahý pričom táto škoda na zámku nebola ani súčasťou skutkovej vety podanej obžaloby, preto o nej nebolo možné rozhodovať a preto súd o škode rozhodol ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak

je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.